

VASILE GROZA

E-UN
MISTER,
AȘA SE PARE...

GHICITORI

CURTEA & VECHÉ

CUPRINS

Când e nor și când e ploaie... / 5
Dimineața-ntregul sat... / 6
E un „Jack Urmăritorul“... / 7
Rânduiala s-a greșit... / 8
Are grade, dar nu-i țuică... / 9
N-are mâini, n-are picioare... / 10
E rotundă ca o lună... / 11
În alb complet e costumat... / 12
Navighezi în lumea mare... / 13
Aleargă de nu se poate... / 14
Nu i s-a găsit măsura... / 15
Poartă coarne boierești... / 16
Stă-ntre oi, dar nu e oaie... / 17
E cochetă, dar bondoacă... / 18
E înaltă, subțirică... / 19
E și ea viețuitoare... / 20
Vine de la Adam și Eva... / 21
Liniștită și cochetă... / 22
Nu e pat, nu e nici masă... / 23
E geloasă la-nceput... / 24
Iarnă, Toamnă, Primăvară... / 25

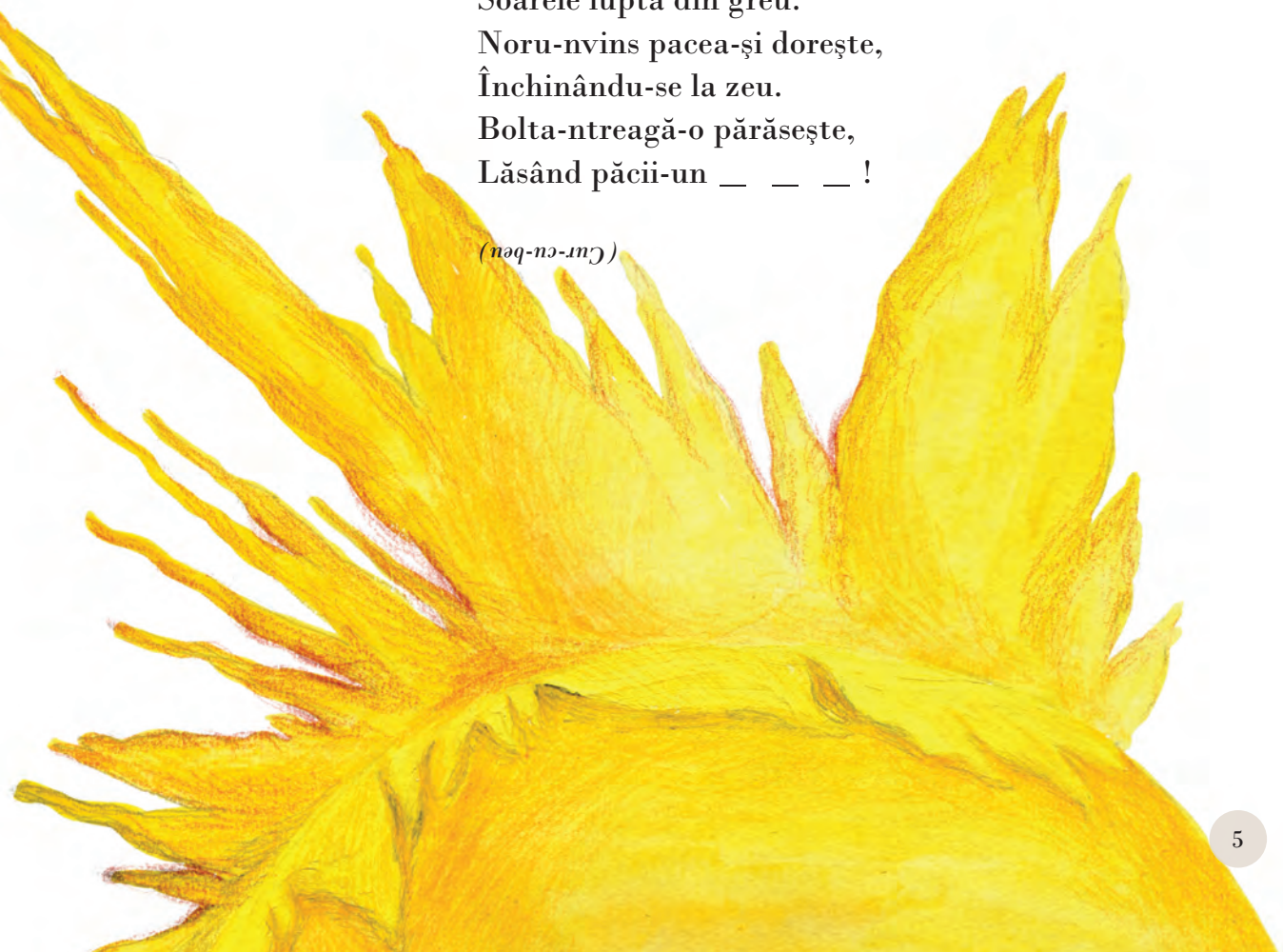
Fără el nu îți faci casă...	/ 26
Fără el nici că se poate!...	/ 27
Peste tot, bătrâna doamnă...	/ 28
Numai stele căzătoare...	/ 29
A-nvățat cum să transpună...	/ 30
Se dă mare cum că ea...	/ 31
E mare cât un ghioc...	/ 32
Însetat sau saturat...	/ 33
Poți să-ți verși necazul...	/ 34
Șugubeață, chiar hazlie...	/ 35
Delicată ca făptură...	/ 36
E stăpâna, suverana...	/ 37
Sunt mereu într-o dispută...	/ 38
Fiindcă e condus de coadă...	/ 39
Are coadă, dar nu-i vulpe...	/ 40
Are patru ochi albaștri...	/ 41
Are coamă, dar nu-i leu...	/ 42
Cică ar fi fost pătrată...	/ 43
Are faimă rea, bibicul...	/ 44
Aerul serilor de toamnă...	/ 45

Când e nor și când e ploaie,
Semnul păcii stă ascuns.
Nu mai poți privi spre soare,
E un drum de nepătruns.

Tună, fulgeră, trăsnește,
Soarele luptă din greu.
Noru-nvins pacea-și dorește,
Închinându-se la zeu.
Bolta-ntreagă-o părăsește,
Lăsând păcii-un _ _ _ !

(Curt-cu-bun)

Dimineața-ntregul sat,
Pentru a porni-ndesat,
Ia ceva de mestecat,
Și se duce la arat.

Colo sus în vârf de tei,
Colorată și moțată,
Se aude dumneaci;
Cucuveaua stă mirată!

Cine-o fi așa grăbită?
Se întreabă coacăza,
Ce din somn fuse trezită;
Cred că o fi chiar _ _ _ !

(vz-d-n-d)

E un „Jack Urmăritorul“
Zi și noapte se frământă,
Prezentul și viitorul
Le notează la secundă!

Se luptă mereu cu timpul,
Ca un prinț cu un balaur.
Toacă ziua, și-anotimpul,
Cu-a lui sabie de aur.

Unii îl numesc „tic-tac“,
Dar în lume i-a rămas
„Cel ce bagă timpu-n sac!...“
Este ne-ntrecutul _!

(Cens)

Rânduiala s-a greșit
Și, în loc de coadă lungă,
Mari, urechile-au ieșit,
Nu un corn, ca să împungă!

Din cele patru picioare
Două-s lungi, iar două-s scurte;
De ce oare?
Să poată urca pe munte?!
Ce-o face de-o să coboare?

Că, dacă urci și-apoi cobori,
Fugărit de vreo jivină,
Aripi n-ai ca să mai zbori.
Te întrebi, cine-i de vină?
El, care-i un ghem d-erori?!

Inima-i cât o găoace,
Nasul, cât un năsturaș,
N-are timp nici să se joace,
Bietul nostru _ _ _ !

(șu-nd-əI)

E-un mister, așa se pare...
Nu-i o ființă, că n-o doare,
Umblă, dar n-are picioare,
E un fel de întrebare.
Ce e oare?

E cumva o _ _ _ _ ?

www.curteaveche.ro

ISBN 978-606-588-936-1

9 786065 889361